

Pieśń dwudziesta piąta. Zakład utylizacji odpadów higienicznych

BIANKA ROLANDO

BIAŁA KSIĄŻKA

CZYŚCIEC

Pieśń dwudziesta piąta. Zakład utylizacji odpadów higienicznych

Znów byłam zatrzymana w swoim pędzie dookoła
Jeszcze kręciło mi się w głowie od zwichrowania
Widzę częściowe układy urbanistyczne miejsc pokutnych
Sami sobie konstruują wszystko podług swoich umiejętności
A tu, proszę, jaki się znalazł mrówczy architekt ukryty
Na pudrowym podłożu zbudowany, dobrze prosperujący
zakład utylizacji odpadów higienicznych
w sumie takie miejsca muszą przecież gdzieś istnieć
Gdzieś to wszystko trzeba gromadzić, te bandaże
zużyte, zaropiałe waciki i łazarzowe prześcieradła
w które obwijane są zwłoki, po przejściach dalej
Te resztki ciał pozostawianych w ramach operacji
na otwartym sercu albo otwartych ustach, oczach
ciągle się zatykają w rurach przechodzących dalej
wybijają swój smród i zawartość na wierzch znów
Widzę niewysoki budynek z dużym, wilgotnym kominem
wielkie złoża śmieci, z których może legnąć się epidemia
Noszą w sobie organiczne ślady tych, na których żerują
bakterie rozwiązujące najbardziej skomplikowane zadania
rozwiązują ich znaczenia do liczb pierwszych, do zera
Lęk przed nimi nakazuje spalać w ogniu potężnym
ślady po zostawionych słabościach i niedołęstwie
Każda z cegieł tego budynku z popiołu sprasowanego
ustawiona krzywo, jakoś tak niedopasowana do innych
Na każdym bloczku napis wypalony w ceramice
pismem kaligrafa, starał się bardzo brzydko pisać
Konstrukcje wytrzymujące nacisk przechodzenia
Każda z cegieł była osobno i razem, tworząc zgrabną ruinę
w której ktoś mieszkał, narzekał głośno z daleka
W kominie nikła strużka dymu krążyła
rysując rebusy trwające
bez rozwiązania

Dym sygnalizował
że zakład utylizacji jest czynny
mimo bardzo późnej pory

Wszystkie zasoby Wolnych Lektur możesz swobodnie wykorzystywać, publikować i rozpowszechniać pod warunkiem zachowania warunków licencji i zgodnie z *Zasadami wykorzystania Wolnych Lektur*.

Ten utwór jest udostępniony na licencji *Licencja Wolnej Sztuki 1.3*.

Wszystkie materiały dodatkowe (przypisy, motywy literackie) są udostępnione na *Licencji Wolnej Sztuki 1.3*.

Fundacja Wolne Lektury zastrzega sobie prawa do wydania krytycznego zgodnie z art. Art.99(2) Ustawy o prawach autorskich i prawach pokrewnych. Wykorzystując zasoby z Wolnych Lektur, należy pamiętać o zapisach licencji oraz zasadach, które spisaliśmy w *Zasadach wykorzystania Wolnych Lektur*. Zapoznaj się z nimi, zanim udostępnisz dalej nasze książki.

E-book można pobrać ze strony: <http://wolnelektury.pl/katalog/lektura/rolando-piesn-dwudziesta-piata-zaklad-utylizacji-odpadow-higienicznych>

Tekst opracowany na podstawie: Bianka Rolando, Biała książka, Wydawnictwo Święty Wojciech, Poznań 2009.

Wydawca: Fundacja Nowoczesna Polska

Publikacja zrealizowana w ramach projektu Wolne Lektury (<http://wolnelektury.pl>). Reprodukacja cyfrowa wykonana przez fundację Nowoczesna Polska z egzemplarza pochodzącego ze zbiorów autora. Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Opracowanie redakcyjne i przypisy: Aleksandra Kopeć, Jan Szejko, Paulina Choromańska, Paweł Koziol.

Wesprzyj Wolne Lektury!

Wolne Lektury to projekt fundacji Wolne Lektury – organizacji pożytku publicznego działającej na rzecz wolności korzystania z dóbr kultury.

Co roku do domeny publicznej przechodzi twórczość kolejnych autorów. Dzięki Twojemu wsparciu będziemy je mogli udostępnić wszystkim bezpłatnie.

Jak możesz pomóc?

Przekaż 1,5% podatku na rozwój Wolnych Lektur: Fundacja Wolne Lektury, KRS 0000070056.

Wspieraj Wolne Lektury i pomóż nam rozwijać bibliotekę.

Przekaż darowiznę na konto: [szczegóły na stronie Fundacji](#).